

20 aprilie – 26 aprilie

Când ești singur

Textul de memorat: „Domnul Dumnezeu a zis: «Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.»” (Geneza 2:18)

Un caz uimitor și dureros, în același timp, a ținut prima pagină a știrilor cu ani în urmă. O femeie tânără a fost găsită moartă în apartamentul ei. Deși moartea era tragică în sine, ceea ce a făcut ca povestea ei să fie și mai tristă a fost faptul că, atunci când a fost găsită, femeia era moartă de zece ani. Zece ani! Întrebarea pe care și-au pus-o oamenii era cât se poate de îndreptățită: *Cum este posibil, într-un oraș mare ca acesta, cu atât de mulți oameni și cu atâtea mijloace de comunicare, ca o femeie, care nu era o persoană fără locuință, un om al străzii, să fie moartă de atâta timp și nimeni să nu știe?*

Deși o situație extremă, cazul acesta este un exemplu al unei realități: mulți oameni suferă de singurătate. În 2016, *The New York Times* a publicat un articol intitulat „Cercetătorii față în față cu epidemia de singurătate”. Problema este reală.

De la început, noi, oamenii, nu am fost creați să fim singuri. Încă din Eden, am fost meniți să trăim în compania altor ființe omenești, în diferite grade de apropiere. Desigur, a intervenit păcatul și nimic nu a mai fost ca înainte.

În această săptămână vom studia despre conviețuire și singurătate în diferitele momente ale vieții, situații prin care, probabil, fiecare a trecut la un moment dat. Dacă nu ai trecut pe aici, consideră-te o persoană privilegiată.

Duminică, 21 aprilie – Conviețuirea

1. Care este ideea de bază în următorul pasaj? Despre ce principiu de viață este vorba aici, în general? **Eclesiastul 4:9-12**

Foarte puțini dintre noi pot să reziste singuri. Chiar dacă suntem singuratici și ne place să fim izolați, mai devreme sau mai târziu nu numai că ajungem să ne dorim tovarășia altora, dar s-ar putea chiar să o cerem, în special în momente dificile. Într-adevăr, am fost făcuți pentru socializare, pentru prietenie. Cât de privilegiați sunt cei care au o familie apropiată care să-i susțină și să-i încurajeze, în special atunci când trec prin încercări!

Din nefericire, există oameni în biserica noastră, la serviciu și în localitatea în care trăim care nu au la cine să apeleze nu doar la vreme de nevoie, ci nici măcar pentru a sta de vorbă la sfârșitul zilei. Sentimentul de singurătate poate să apară oricând. „Cea mai grea zi pentru mine”, spunea un bărbat necăsătorit, „este duminica. În timpul săptămânii, la serviciu, sunt înconjurat de oameni. În Sabat, văd oameni la biserică. Dar duminica sunt complet singur.”

2. Ce putem învăța din următoarele pasaje, în special atunci când trecem prin momente de singurătate? **Ioan 16:32,33; Filipeni 4:11-13**

Noi, creștinii, ne bucurăm nu doar de realitatea existenței lui Dumnezeu, ci și de posibilitatea de a fi prieteni cu El. Iar din apropierea lui Dumnezeu de noi putem primi mângâiere. Dar faptul că era aproape de Adam în Eden nu l-a împiedicat pe Domnul să spună: „Nu este bine ca omul să fie singur” (Geneza 2:18). El știa că Adam, chiar dacă îl avea aproape, într-o lume fără păcat, tot avea nevoie de un tovarăș omenesc. Cu atât mai mult noi, cei care trăim într-o lume distrusă de păcat, avem nevoie de prietenie!

Dar să nu presupunem că este de la sine înțeles că, unde sunt mulți oameni, nimeni nu se poate simți singur. Cei mai singuri oameni trăiesc în orașele mari, unde tot timpul interacționează cu cei din jur. Doar pentru că sunt și alții prin preajmă nu înseamnă că cineva nu se poate simți singur și înstrăinat, tânjind după prietenie.

Cum poți căuta, într-un mod proactiv, să fii mai sensibil față de un om care s-ar putea simți singur, înstrăinat, respins, rănit și are nevoie de cineva cu care să vorbească?

Luni, 22 aprilie – Cei necăsătoriți

O tânără vorbea despre avantajele pe care le are nefiind căsătorită: „De două ori am avut ocazia să merg să servesc în câmpul misionar și am răspuns fără ezitare.” O persoană căsătorită, cu familie, poate că ar fi avut nevoie de mai mult timp pentru a lua o astfel de decizie, deoarece aceasta nu o implica doar pe ea, ci și pe partenerul de viață și pe copii.

3. Care sunt, conform lui Pavel, motivele bune pentru a rămâne necăsătorit? 1 Corinteni 7:25-34

Majoritatea oamenilor cred că voia lui Dumnezeu pentru ei este să se căsătorească. El a spus: „Nu este bine ca omul să fie singur.” Și totuși în Biblie avem numeroase exemple de oameni care nu au fost căsătoriți, inclusiv cel mai mare exemplu dintre toate, Isus Hristos.

Lui Ieremia i s-a spus să nu se căsătorească (Ieremia 16:1,2). A fost o decizie într-o situație istorică. Nu știm dacă restricția aceasta a fost îndepărtată vreodată, dar Ieremia a fost un mare profet cât timp a fost singur.

De asemenea, statutul marital al lui Ezechiel nu a părut să aibă o prea mare importanță, chiar dacă soția lui a murit pe neașteptate. Nu i s-a îngăduit nici măcar să o jelească, ci a trebuit să continue lucrarea pe care i-o încredințase Domnul (Ezechiel 24:15-18).

Și profetul Osea a trecut prin experiența unei căsătorii destrămate, dar a fost capabil să-și continue activitatea. Deși situația lui ni se pare ciudată, Dumnezeu i-a spus să se căsătorească cu o prostituată, deși El știa că avea să-l părăsească pe Osea pentru alți bărbați (Osea 1-3). Astfel, Dumnezeu ne vorbește despre dragostea unilaterală pe care o are pentru Israel și pentru noi, dar trebuie să fi fost extrem de greu și de dureros pentru Osea să fie el însuși o parabolă. Multe voci ne vor spune astăzi că, dacă nu suntem căsătoriți, nu suntem compleți. Pavel ar răspunde: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia”, nu luați seama la aceste voci! În loc de aceasta, „aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu” (Romani 12:1,2).

Care sunt modurile practice în care le poți fi de folos celor necăsătoriți din biserică, dar și celor din afara ei?

Marti, 23 aprilie – Când căsătoria ia sfârșit

Păcatul a distrus omenirea în multe privințe, aducând suferință fizică și moarte, dar, dintre toate, familia s-a confruntat cel mai drastic cu consecințele devastatoare ale păcatului. Expresia „familie disfuncțională” a devenit obișnuită. Câte familii nu sunt, mai mult sau mai puțin, disfuncționale?

În afară de moarte, cel mai greu lucru cu care se poate confrunta o familie este divorțul. Cei care trec prin această experiență trec printr-o gamă largă de emoții. Probabil că cea dintâi și cea mai frecventă este mâhnirea, apoi durerea, care, în funcție de individ, pot dura de la câteva luni la câțiva ani, cu o intensitate diferită. Unii se confruntă cu frica: frica de necunoscut, de dificultăți financiare, teama că nu vor reuși să se descurce singuri. Alții pot trece printr-o perioadă de depresie, de mânie și de singurătate.

4. Ce învățături privind divorțul putem reține din următoarele versete? Maleahi 2:16; Matei 5:31,32; 19:8; 1 Corinteni 7:11-13

„Biserica trebuie să le slujească membrilor în toate nevoile lor și să hrănească pe oricine, pentru ca toți să crească într-o experiență creștină matură. Lucrul acesta este adevărat mai ales atunci când membrii sunt confrunțați cu decizii care privesc toată durata vieții, cum ar fi căsătoria, și cu experiențe nefericite, cum ar fi divorțul. Când un cuplu căsătorit este în pericolul de a se destrăma, trebuie să se facă orice efort de către parteneri și de către cei din biserică sau familie, care îi slujesc, cu scopul de a-i conduce la împăcare, în armonie cu principiile divine, pentru refacerea relațiilor (Osea 3:1-3; 1 Corinteni 7:10,11; 13:4,7; Galateni 6:1).

Există resurse disponibile la nivelul bisericii locale sau al altor organizații ale bisericii care-i pot asista pe membri în dezvoltarea unui cămin creștin puternic. Aceste resurse includ: (1) programe pentru pregătire premaritală; (2) programe de instruire pentru cuplurile căsătorite și familiile lor, dar și (3) programe de susținere a familiilor despărțite și a celor divorțați.” - *Manualul Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea*, 2015, p. 204

Care sunt căile practice și neacuzatoare de a ajuta pe cineva care trece prin divorț?

Miercuri, 24 aprilie – Moartea și singurătatea

Cineva a întrebat odată: Care este deosebirea dintre oameni și găini în ce privește moartea? Răspunsul este că noi, oamenii, *știm* că vom muri, spre deosebire de găini, care nu știu. Iar faptul că știm că, inevitabil, vom muri are un impact puternic asupra modului în care trăim.

Toate relațiile, inclusiv cea de căsătorie, se încheie mai devreme sau mai târziu din cauza celui mai mare dușman al nostru - moartea. Nu contează cât de strânsă este relația, cât de mare este dragostea, cât de profundă este prietenia sau cât de mult timp am petrecut împreună, ca ființe omenești, noi știm că, mai devreme sau mai târziu, moartea va veni (doar dacă nu revine Isus înainte) și, când va veni, toate relațiile noastre vor înceta. Așa s-a întâmplat de la primul păcat și așa va fi până la revenirea lui Isus.

Biblia nu ne spune cine a murit primul, Adam sau Eva, dar trebuie să fi fost teribil de dureros pentru cel rămas, mai ales că moartea nu ar fi trebuit să facă niciodată parte din experiența lor. Dacă până și moartea unei frunze i-a făcut pe cei doi să plângă, cu greu ne-am putea imagina prin ce au trecut la moartea partenerului de viață.

Noi suntem atât de obișnuiți cu moartea, încât o considerăm ceva de la sine înțeles. Dar ea nu a fost în planul lui Dumnezeu pentru oameni, de aceea, chiar și astăzi ne luptăm să îi găsim sensul, dar nu prea nu reușim.

5. Ce ne spun următoarele texte despre moarte și despre frământarea omului cu privire la ea? Isaia 57:1; Apocalipsa 21:4; 1 Tesaloniceni 4:17,18; Matei 5:4; 2 Samuel 18:33; Geneza 37:34

Noi ne confruntăm nu numai cu realitatea propriei morți, ci și cu realitatea morții altora, a celor dragi și foarte apropiați. De aceea, mai devreme sau mai târziu, mulți dintre noi vor trece prin experiența unui timp de singurătate generat de moartea cuiva. Este greu, doare. În astfel de momente, putem să ne sprijinim pe făgăduințele lui Dumnezeu.

Cum îi poate ajuta biserica ta pe cei despre care știți că suferă de singurătate în urma morții unei persoane dragi?

Joi, 25 aprilie – Singurătatea spirituală

O tânără, pe nume Natalie, era căsătorită de șapte ani când, la invitația unei prietene, a participat la o evanghelizare într-o biserică adventistă. Convinsă de ceea ce a aflat, și-a predat inima lui Hristos, a trăit experiența nașterii din nou și, în ciuda împotrivirii categorice a soțului, a părinților, a rudelor și chiar a vecinei de apartament, Natalie a devenit membră a Bisericii Adventiste. Și-a schimbat și stilul de viață pentru a se adapta, cât mai bine posibil, la noua credință. Cum era de așteptat, s-a confruntat cu multe

descurajări și împotriviri, dar cel mai greu i-a fost cu reproșul îndreptățit al soțului: „Nu pentru aceasta am semnat când ne-am căsătorit. Tu ești acum cu totul altă persoană, dar eu o vreau înapoi pe cea veche.”

Deja au trecut ani de când luptă din greu să trăiască viața de credință. Deși căsătorită, Natalie este totuși „singură din punct de vedere spiritual”.

6. Ce cuvinte de încurajare găsim în următoarele versete, pentru cei care poate că se simt singuri din punct de vedere spiritual? Isaia 54:5; Osea 2:19,20; Psalmii 72:12

Peste tot în lume există persoane ca Natalie. Aceste persoane, bărbați sau femei, sunt căsătorite, dar merg singure la biserică sau însoțite numai de copiii lor. Poate cineva s-a căsătorit cu o persoană de altă credință sau poate că s-a atașat de biserică pe parcurs, iar partenerul de viață nu a făcut acest lucru. Sau poate că și soțul, și soția au fost la început membri ai bisericii, dar unul dintre ei, din diverse motive, a renunțat, a încetat să mai vină și poate chiar a devenit ostil credinței. Acești oameni, bărbați sau femei, vin singuri la biserică, rămân singuri la masa de părtășie sau participă singuri la activitățile misionare sau sociale ale bisericii. Ei sunt triști că nu pot contribui financiar la lucrarea bisericii atât de mult cât ar dori, din cauză că soțul sau soția nu este de acord. Deși căsătoriți, ei se pot simți singuri din punct de vedere spiritual, la fel ca o persoană văduvă.

Probabil că toți am întâlnit, la un moment dat, oameni de felul acesta în biserică și ei au mare nevoie de dragostea și de susținerea noastră.

Ce putem face, ca biserică, pentru a-i ajuta pe cei din mijlocul nostru care suferă de singurătate spirituală?

Vineri, 26 aprilie Un gând de încheiere

„În timp ce trăia o viață de muncă activă, Enoh își păstra cu fermitate comuniunea cu Dumnezeu. Cu cât lucrările lui erau mai mari și mai urgente, cu atât rugăciunile lui erau mai stăruitoare și mai perseverente. Din când în când, Enoh se retrăgea un timp în singurătate și liniște, însetat după acea cunoaștere pe care numai Dumnezeu o poate oferi. Printr-o astfel de comuniune cu Dumnezeu, Enoh a ajuns să reflecte din ce în ce mai mult chipul divin. Fața lui radia de o lumină sfântă, aceeași lumină care a strălucit pe chipul Domnului Isus. După ce revenea din aceste perioade de comuniune cu Dumnezeu, chiar și cei nereligioși vedeau cu uimire amprenta Cerului pe chipul lui.” - Ellen G. White, *Slujitorii Evangheliei*, p. 52

Deși viața lui Enoh este o încurajare pentru noi și aduce argumente puternice în favoarea celor care aleg să aibă momente de singurătate, mulți se confruntă cu singurătatea fără să o dorească. Da, putem avea întotdeauna o comuniune plină de bucurie cu Domnul, care este continuu prezent, dar uneori tânjim după compania și prietenia oamenilor. De multe ori, doar privind la cineva, nu ne putem da seama prin ce trece omul respectiv. Este ușor, cel puțin pentru unii dintre noi, să ne ascundem în spatele unei măști. Cât de important este să fim pregătiți, ca biserică, să-i găsim și să-i ajutăm pe cei care, deși poate că stau lângă noi la Școala de Sabat în fiecare săptămână, trec printr-o teribilă perioadă de singurătate! În același timp, dacă tu însuși treci prin astfel de momente, caută pe cineva în care simți că poți avea încredere și spune-i despre situația în care te afli.

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Deuteronomul 30 - Iosua 2

1. De ce anume le-a spus Domnul israeliților că „atârnă” viața și lungimea zilelor lor?
2. Despre cine scrie că era împărat în Israel când a fost dată Legea?
3. Despre cine a spus Moise că „vor suga bogăția mărilor”?
4. Din ce cuvinte ale iscoadelor se vede că înțeleseseră că Domnul dăduse țara în mâinile israeliților?

Istoria mântuirii, capitolul 61

5. Ce se spune despre prietenii pe care moartea i-a despărțit?